

[Erling Jensen]

vil man sætte bag det? Så vidt jeg kan se, er det øjeblikkelige initiativ blot, at man forringer de hidtidige samfundsmæssige anlægsinvesteringer.

Eller sagt på en anden måde: hvad er det tanken at der skal blive tilbage af egnsudviklingen, hr. minister? Hvad skal der sættes i stedet for industrihusene, som man vil fjerne? Hvad er håndværkerlånordningens flytning andet end et bogholderimæssigt fif? Er det andet? I så fald må det jo være en kritik af egnsudviklingsdirektoratets hidtidige ekspertise, og så er det første gang, en sådan fremkommer.

Hvad mener man med sætningen – igen en enkelt sætning – om, at man ikke vil nedprioritere udviklingen inden for andre teknologiformer? Ja men er det ikke netop det, man gør med forringelserne i teknologirådets budget for de næste år? Hvad mener man med en anden enkelt sætning: at »man vil sikre det bedst mulige bevillingsgrundlag for eksportfremme«? Ja men foreligger der en påtænkt ny dynamik, en ny aktivitet? Vil man slå det slag, der skal slås for, at erhvervslivet får de bedst mulige eksportmuligheder? Eller vil man holde sig til en snæver ramme, afhængig af, hvad man synes man vil ofre, og ikke afhængig af, hvilke muligheder der synes at tegne sig?

Eller hvad ligger der i, at man nævner ordene projekt- og systemeksport, igen kun med en enkelt sætning? Hvad ligger der andet i det, end at man vil lave et cirkulære om det? Det er det, man skriver, men det lyder unægtelig ikke, som om det er den store industripolitiske fanfare.

Igen af en enkelt sætning fremgår det, at regeringen er enig med os i, at dansk erhvervslivs struktur forudsætter en samfundsmæssig indsats. I det internationale konkurrencesamfund i dag, hvor alle prøver at placere sig i ny industriel udvikling, i ny teknologisk udvikling, forudsætter det både bredde, aktualitet og dynamik. Denne dynamik findes i Industrirådets program, men – undskyld, jeg siger det – den savnes både i resten af den såkaldte redegørelse og i regeringens erhvervspolitik i øvrigt.

Jeg takker naturligvis for indledningens bemærkning om, at vi i en årrække har ført en fornuftig industripolitik – det er jeg af naturlige årsager ikke uenig i – men hvorfor skulle vi så dog ikke fortsætte den i stedet

for at lægge op til slet ingen at have? Bortset fra teknologirådets program er det desværre det, man må læse ud af ministerens redegørelse, og det beklager jeg, hr. minister.

Flemming Hansen (KF):

Jeg vil gerne takke industriministeren for den industripolitiske redegørelse, som jeg finder har mange spændende perspektiver i sig og i høj grad udtrykker nytænkning på væsentlige områder. Udgangspunktet er en udbygning af industrien som grundlag for fortsat vækst i vort samfund og som afgørende forudsætning for løsning af vore betalingsbalanceproblemer og ikke mindst reduktion af arbejdsløsheden gennem stærkt øget beskæftigelse.

Baggrunden for redegørelsen er den omprioritering, ministeren ønsker foretaget, hvor man går væk fra støtte til erhvervslivet gennem anlægsfinansieringsordninger, hvor offentlige midler har været stillet til rådighed i form af lavtforrentede lån, over til at styrke eksportbestræbelserne og styrke den teknologiske udvikling.

Vi er i Danmark i kraft af den politik, denne regering har ført, kommet i den lykkelige situation, at markedsrenten er faldet så meget, at der ikke længere er så stort behov for støtte gennem forskellige låneordninger. Vi ser, at i kraft af den faldende rente går investeringerne her i landet stadig mere i den rigtige retning: væk fra passive investeringer i obligationer og over til aktive investeringer i virksomheder og arbejdspladser. Ikke mindst det i sidste uge indgæede forlig gør, at erhvervslivet for første gang i en menneskealder kan planlægge og disponere lang tid frem i bevidstheden om, at omkostningsudviklingen er rimelig, at renteniveauet fortsat vil være faldende, samt at kronkursen er fast.

Hovedafsnittet i den industripolitiske redegørelse er det teknologiske udviklingsprogram på 1,5 mia kr., som via teknologirådet foreslås igangsat allerede i år og løbende frem til 1987 inklusive. Ud over de 1,5 mia kr., som derigennem stilles til rådighed for teknologifremme, forventes en meget betydelig investering direkte i erhvervslivet. Man nævner tallet 600 mill. kr., men samlet for hele industrien og erhvervslivet er beløbet betydelig større.